

Dora Dolz heeft als beeldend kunstenaar een indrukwekkende bijdrage geleverd aan de Rotterdamse kunst- en cultuurwereld. Zij was een authentiek en gepassioneerd kunstenaar. Haar expressieve schilderijen, de basis van haar kunst, hebben in al hun rijkdom aan kleur een ondertoon van melancholie en verlangen. Daarnaast experimenteerde zij met vele materialen en technieken: wat een veelzijdigheid van een begenadigd kunstenaar. (foto Helena Kraan; col. Historisch Museum Rotterdam)

huis vormde als het ware de spiegel van haar leven. In grote stellages, kasten en op tafels waren haar glazen vorstenkronen, spiegels van boerenzilver, vazen en schalen tentoongesteld samen met aardewerk serviezen en de vele andere spullen die ze door de jaren om zich heen verzamelde. Op de vloer lagen, soms dubbeldik over elkaar uitgerold, haar kleurige kleden met hun grillige motieven en aan de plafonds wiegden zachtjes de uitbundig vormgegeven glazen lampen. Door het hele huis heen hingen aan de wanden kunstwerken van haar zelf en van vrienden en markeerden zo een leven van veertig jaar kunstenaarschap.

Haar dochter, de cineaste Sonia Herman Dolz, legde in 2006 dit leven vast in een schitterende documentaire, *Portrait of Dora Dolz*. De film die doordeesemd is van heimwee, herinneringen en onvervulde verlangens, laat haar zien zoals zij in het leven stond: authentiek en gepassioneerd, als vrouw, moeder, grootmoeder, buurvrouw, docent... als kunstenaar. 'Yo soy así', zegt ze ergens in de film. 'Ik ben zo!' Het was Dora's sterkste troef.

Grote monumentale werken waren in uitvoering toen zij door haar ziekte werd overval-

len. 'Ze werd geveld in het harnas', zeg je in Nederland, ...'met de laarzen nog aan', noemen ze het in Spanje.

Eind januari 2008 werd Dora door de gemeente Rotterdam onderscheiden met de Wolfert van Borselenpenning als blijk van waardering voor de betekenis en invloed van haar werk voor de stad. In museum Boijmans Van Beuningen was een bescheiden overzichtstentoonstelling te zien. Ze genoot van die belangstelling voor haar kunst.

1 maart 2008 kreeg Dora ook Spaanse erkenning met een Koninklijke onderscheiding. Jammer genoeg mocht ze dit niet meer meemaken; ze zou er buitengewoon trots op zijn geweest.